

tění, když pojistitel oznámí premii pojistníku až po počátku pojištění, takže ji pojistník až po této době může platiti. Tím by se ujednání o dřívějším započetí pojištění stalo úplně bezcenným a pojistitel by obdržel premii za předchozí dobu, ačkoliv by za ni neručil. Proto lze smlouvě rozuměti jen tak, že platí-li smlouva také za dobu předchozí, jest tím splatnost premie odsunuta až do doby, kdy dojde ke smlouvě a následky neplacení stanovené v čl. 10 odst. 3 nastanou teprve, není-li podle toho premie včas zaplacená.

Šlo by jen ještě o to, zda žalobce má právní zájem podle § 228 c. ř. s. na zjištění, že mu přísluší pojistná ochrana pro budoucí dosud ani neohlášené nároky třetích osob, což jest zkoumati z úřadu v každém období řízení. Ale ani tento zájem mu nelze upřít, poněvadž budoucí vznik nároků těch lze za nynějšího stavu věcí důvodně předpokládati a žalovaný má právo žádati, aby nejistý právní poměr k pojišťovně byl rozřešen dříve, nežli k soudnímu uplatňování nároku proti němu dojde, poněvadž po zahájení těchto sporů nemělo by zjišťování právního poměru žádaného účinku, ježto by mezitím mohly ony spory býti projednány a skončeny.

Čís. 13697.

Odsouzení strany pro zločin podle §§ 5, 197 a 199 a) tr. zák. jest překážkou jejího výsledku jako strany.

(Rozh. ze dne 27. června 1934, Rv II 459/34.)

Procesní soud první stolice uznal podle žaloby. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil, neshledav vadnost řízení v tom, že žalovaný nebyl vyslechnut jako strana, ježto žalovaný byl pravoplatně odsouzen pro §§ 5, 197 a 199 a) tr. zák.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání a uvedl v otázce, o niž tu jde, v

důvodech:

Jako vadnost odvolacího řízení, vpravdě jako nesprávné právní posouzení, vytýká dovolatelka, že odvolací soud vycházel z názoru, že odsouzení majitele žalované firmy pro zločin podle §§ 5, 197 a 199 a) tr. zák. jest překážkou jeho výsledku jako strany. Leč neprávem. Podle § 5 tr. zák. stává se vinným zločinem nejen přímý pachatel, nýbrž i každý, kdo ke zločinu navedl nebo při něm způsobem v paragrafu tom uvedeným pomáhal. Účelem ustanovení §§ 372, 336 c. ř. s. jest, by nebyla připuštěna k výsledku za příčinou důkazu strana, jejíž věrohodnost jest již předem otřesena jejím odsouzením pro křivé svědectví nebo pro křivou přísahu. S tohoto hlediska nezáleží na tom, zda se strana dopustila přímo zločinu křivé přísahy nebo křivého svědectví, či zda se na něm účastnila způsobem uvedeným v § 5 tr. zák.